



دم‌پاره‌های سینه‌زنی

www.ketab.ir

سیدرضا مؤید

سرشناسه: مویده، سیدرضا

عنوان و نام پدیدآور: گلبرگ‌ها ۴: دم پاره‌های سینه‌زنی/ سیدرضا مویده

مشخصات نشر: مشهد: به‌نشر (انتشارات آستان قدس رضوی)، ۱۳۹۸

مشخصات ظاهری: [۱۶۸] ص

فروست: به‌نشر (انتشارات آستان قدس رضوی)؛ ۳۶۶۷

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۳-۳۱۶۳-۰

وضعیت فهرست‌نویسی: قیفا

عنوان دیگر: دم پاره‌های سینه‌زنی

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: Persian poetry -- 20th century

موضوع: شعر مذهبی فارسی -- قرن ۱۴

موضوع: 20th century -- Religious poetry, Persian

شناسه افزوده: به‌نشر (انتشارات آستان قدس رضوی)

شناسه افزوده: Behnashr (Astan Quds Razavi Publications)

رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۸ گ ۹۲/۰۱ PIR۸۲۲۳

رده‌بندی دیوئی: ۸۵۱/۶۴

شماره کتابشناسی ملی: ۵۶۱۴۵۰۸

به نشر
انتشارات آستان قدس رضوی



دم پاره های سینه زنی

گلبزرگ ها ۲

۲۶۶۷

سیدرضا مؤید

رهنری | کاظم طلایی

طراح | محمد صمدی

محقق | حسن علی پور

نوبت چاپ | اول ۱۳۹۸

شمارگان | ۱۰۰۰

قطع | رقعه

چاپ | مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

شابک | ۹۶۴-۰۲-۳۱۶۳-۰۰

حق چاپ محفوظ است.
به نشر (انتشارات آستان قدس رضوی)

قیمت | ۲۰۰,۰۰۰ ریال

دفتر مرکزی | مشهد، بلوار سجاد، خیابان میلاد، ص.پ. ۹۱۳۷۵/۴۹۶۹

تلفن و دورنگار | ۳۷۶۵۲۰۰۸

دفتر تهران | تلفن و دورنگار | ۸۸۹۶۰۴۶۶

نشانی اینترنتی | www.behnashr.com | پست الکترونیکی | publishing@behnashr.com



سخن آغازین

تاریخ اسلام همواره در معرض حوادثی بوده که وجه اثرگذاری آن حوادث فراتر از زمان و مکان به وجود آمدن خود آن حوادث است. اتفاقاتی که همواره مورد توجه عالمان مسلمان بوده است. از این اتفاقات می توان به سیره و زندگی سراسر پند و حکمت پیغمبر اسلام حضرت محمد ابن عبدالله صلی الله علیه و آله و اهل بیت گرامی ایشان اشاره نمود. نمونه بارز و روشن این راهرو این مدعا حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام است. بزرگ مردی که با زندگی و شهادت خرد راه و رسم انسان زیستن را به همه آموخت.

امامی که برای هدایت مردم از هیچ اهمتامی دریغ نکرد و تمام همتش را صرف هدایت پیران دین مبین اسلام نمود. شهادت حسین علیه السلام آغاز راهی نو در این تازه به ظهور آمده اسلام بود. راهی که تازگی و طراوتش مدیون خون مطهر بن خنجرت و یاران با وفایش است. شهادت حسین علیه السلام پادزهری بود که راه نجات دنیای سندی و دنیامداری را بر تن رنجور و ضعیف اسلام بست و نگذاشت که این روند تازه شکل گرفته و این طفل تازه به راه افتاده از راه بیفتد. اسرار مکتبی تازه به ظهور آمده بود که با کج فهمی ها و لجاجت عده ای می رفت که در معرض نابودی قرار بگیرد. این مکتب نواخته احتیاج به یک محیی داشت و این مصلح کسی نبود جز پیشوای آزادگان عالم حضرت سیدالشهدا علیه السلام.

هرچند که عزای بر شهادت حسین علیه السلام و اشک ماتم بر شهادت و قربت قبل از عاشورا بوده است اما آن عزای بر واقعه و آن اشک ماتم بر حادثه ای رخ شده که هنوز در عالم محسوس اتفاق نیفتاده و تنها بر قولی قدسی استوار است و به همان نسبت درک و ادراک ما از آن قول قدسی در هاله ای از ناپایداری و ناشناختگی قرار دارد. ما چه زمانی می توانیم به وجهی از وجوه این شناخت و این پدیدار پی ببریم؟ وقتی که آن اتفاق در عالم محسوس بیفتد و آن قول قدسی و آن حزن الهی به حیطه ادراک بشری تنزل کند و بشر بتواند آن را ببیند و احساس کند.

اگر عزاداری های بعد از عاشورا نبود معلوم نبود که این چراغ روشن بماند و بتواند با نورانیت خود روشنایی بخش رهروان راه حقیقت باشد. این عزاداری ها سهم بسیاری داشته و دارد در به عالم حس درآوردن آن امر قدسی و مفهوم شدن آن برای همگان.

حادثه عاشورا شروع انقلابی شگرف است در دل تاریخ. انقلابی که بارزانش به تجهیزات رایج در انقلاب های دیگر احتیاجی ندارند، اگر هم احتیاجی هست در حد ابتدایی و پیش پا افتاده است نه بنیادین و اساسی. گریه کنندگان بر حادثه عاشورا و غم و اندوه ائمه هدی زیاد بوده اند. از ذات ادب و تقوی تا ملائکه و انبیاء و اولیاء الهی. از خود پیغمبر و جانشینان بر حقیقت تا مردم دستداران اهل بیت (علیهم السلام).

اما پس از حادثه عاشورا باید حضرت زینب (علیها السلام) و امام زین العابدین (علیه السلام) را اولین گریه کنندگان عزاداران حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) دانست. خدا را شکر می گوئیم در این ایام می زنیم که اولین قدم زندگان این راه اهل بیت عصمت و طهارت بوده اند و خود همان بزرگان هم ابعاد گوناگون این مسیر را برای ما تبیین و مشخص کرده اند.

تأکید و سفارشی که بر عزاداری اولیای دین شده است نه از باب عزاداری بر کشته شدگانی است که روزی در بین ما بودند و حالا نیستند. بلکه تأکیدی است بر حفظ باور و اندیشه مسبب بر اساس اتفاقات و شهادت جمعی از بهترین انسان های روی زمین. تأکیدی است بر حفظ خدا باوری و تقوای الهی و گرمی داشت و پاس داشت جوهر و نوهر دین من اسلام. در واقع اشک بر امام حسین (علیه السلام) و عزاداری بر آن امام مطلوب راهی است برای زنده نگه داشتن خاطره شهادت آن حضرت در اذهان و پرداختن به چرایی آن شهادت و رسیدن به دلایلی حق طلبانه و امتداد آن تا روز موعود. از خدا خواهانیم که به ما بصیرت شناخت حق از باطل را عنایت بفرماید و ما را در صراط مستقیم پا برجا بدارد آمین یا رب العالمین.



یادآوری

کتاب حاضر مجموعه‌ای است شامل غم مویه‌ها و سوگ سروده‌هایی در رابطه با اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام اثر طبع جناب آقای سیدرضا مؤید از شاعران و ذاکران آستان مقدس اهل البیت علیهم‌السلام. این مجموعه که «گلبرگ‌ها ۲» نام دارد و پاره‌دم‌هایی است که در اینک مذهب و مجالس عزاداری مورد استفاده مداحان اهل البیت قرار می‌گیرد. اما گذشته از این به عنوان یک متن مستقل هم می‌تواند برای همگان کاربرد داشته باشد.

جا دارد: برادران عزیزی که ما را در به سرانجام رسیدن این کتاب یاری داده‌اند یاد و تشکر می‌شود: برادر عزیز مداح و ذاکر اهل البیت جناب آقای حمید عبداللہ پور و برادر عزیز جناب آقای محمد اهرمند که یاری رسان ما بودند در شکل‌گیری جلد اول این کتاب و مداح اهل البیت جناب آقای حیدر جوادی که جلد دوم کتاب با زحمت و محبت ایشان سامان پیدا کرد و همچنین دوستان و دوستان در انتشارات «به‌نشر» که این کتاب را به زیور طبع آراستند. اجر همه ایشان با مولای متقیان حضرت علی علیه‌السلام